

**Міжнародний центр науки і досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ ІV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

«СУЧАСНІ НАУКОВІ ІННОВАЦІЇ»

30-31 БЕРЕЗНЯ 2020 року

(частина I)

**Київ
МЦНід
2020**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Сучасні наукові інновації (частина I): матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 30-31 березня 2020 року. – Київ : МЦНІД, 2020. – 55 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні наукові інновації». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНІД 2020

ЗМІСТ

Біологічні науки.....	5
Кадигроб Д.М., Коц С.М., Коц В.П. ВИВЧЕННЯ ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ У СУЧАСНОЇ МОЛОДІ	5
Моргун К.С., Рєва І.М., Скидан Р.Ф. ДО ВИВЧЕННЯ ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ РОБОТИ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ	6
Текдемір І.О., Цвіліховський В.І. БІОХІМІЧНИЙ ПАТЕРН ГЛУТАТИОНОВОЇ СИСТЕМИ ЗА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ЕШЕРИХІОЗУ В УМОВАХ ШТУЧОГО ГІПОБІОЗУ	8
Економічні науки	10
Gaiduk I.S. SOCIAL AND EDUCATIONAL BONDS AS A TOOL FOR INVESTING IN NPF IN UKRAINE.....	10
Goncharenko T.P. THE ESSENCE OF BANKING RISK AS ONE OF THE GOALS OF FINANCIAL MANAGEMENT OF THE BANK.....	13
Варга В.П. МЕТОДИ МАТЕРІАЛЬНОГО ТА НЕМАТЕРІАЛЬНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.	15
Зеленко С.В., Лащ А.С. СУЧАСНІ ЛОГІСТИЧНІ СТРАТЕГІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІЙ КООПЕРАЦІЇ	17
Конюшенко Т.Ю. НАПРЯМИ ОБЛІКУ ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З АВІАПЕРЕВЕЗЕННЯМИ.....	19
Михайлова К.М. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	22
Половинчак Л.А., Юхненко А. МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗРАХУНКУ ВНУТРІШНІХ ПОКАЗНИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛІВ.....	24
Проценко В.М. СУТНІСТЬ ФІЛОСОФІЇ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ ПОВЕДІНКОЮ ПІДПРИЄМСТВ	26
Спіцина А.Є. ІННОВАЦІЙНА КУЛЬТУРА В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ	28
Шинкаренко В.О. «МОДЕЛЬ ПОВЕДІНКИ СПОЖИВАЧА»	30
Медичні науки.....	32
Карпунін Є.К., Дяченко Г.Д., Волкова Ю.В., Ткачук О.Ю. КОМБІНАЦІЯ ОПІОЇДІВ І БЕНЗОДІАЗЕПІНІВ: ВПЛИВ НА СМЕРТНІСТЬ І ВАЖКІ НЕСПРИЯТЛИВІ РЕСПІРАТОРНІ НАСЛІДКИ.....	32

Пелех М.С., Дяченко Г.Д., Волкова Ю.В., Ткачук О.Ю. АНАЛІЗ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЗАСТОСУВАННЯ ВИСОКИХ ДОЗ ФЕНТАНІЛУ ТА ШВИДКОСТІ НАСТАННЯ ГОСТРОГО ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНОГО БОЛЮ	34
Шиповська К.В. COVID-19 ЯК НОВИЙ НЕВИДИМИЙ ВОРОГ УКРАЇНСЬКИХ БІЙЦІВ В ООС.....	35
Педагогічні науки	36
Батрун І.В. ПЕДАГОГІЧНА СПАДЩИНА В. СУХОМЛІНСЬКОГО З ПРОБЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОГО І ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	36
Боровик Л.В. МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «БЕЗПЕКА ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ» У ВИЩОМУ ВІЙСЬКОВОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ПРИКОРДОННОГО ВІДОМСТВА	38
Ворона Л.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ВПЛИВ СИСТЕМИ ПОЗАШКІЛЛЯ НА ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ.....	40
Захарчук Я.Л. ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ШКОЛЯРА У НАВЧАЛЬНО- ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	42
Заяць Є.Д., Рой Н.М. АНАЛІЗ МЕТОДІВ ТА ФОРМ РОБОТИ ДЛЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	45
Кириченко С.В. ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СВІТОВОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	47
Корбут О.Г. ДО ПИТАННЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	49
Никифоров А.М. ШКОЛА ПОРЦЕЛЯНОВОГО ВИРОБНИЦТВА У ВОЛОКИТИНОМУ (ПЕРША ПОЛОВИНА ХІХ СТОЛІТТЯ).....	51
Олійник О.М. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	52

- визначення параметрів інфрачервоного випромінювання при роботі з тепловізійними комплексами та приладами дослідження паспортних документів тощо.

Що стосується методики проведення практичних занять, то для їх проведення використовуються як індивідуальні, так групові та ігрові форми навчання. На заняттях моделюються ситуації, котрі можуть виникнути під час професійної діяльності офіцерів ДПСУ, вирішення яких потребує знань з організації безпечних умов праці підлеглих та екологічної безпеки. Навчальні групи поділяються на підгрупи, кожна з яких має керівника (офіцера прикордонного підрозділу), який за допомогою групи має розробити план дій щодо подолання ситуації, яке несе ризики для здоров'я підлеглих військовослужбовців, населення та екологічної обстановки. Причому кожен крок плану має бути обґрунтованим з наукового та правового аспектів і відповідати порядку дій посадової особи згідно керівних та відомчих документів. Крім того, є заняття, на яких курсанти вирішують індивідуальні завдання щодо розрахунку параметрів захисту людини від впливу тих чи інших факторів небезпеки. На деяких заняттях з курсантами проводять бесіди запрошені фахівці з відділу охорони праці, пожежної безпеки, радіаційно-хімічного захисту та екологічної безпеки, які акцентують їх увагу на питаннях відповідальності свого відділу у підрозділах ДПСУ. Після проведених бесід та вивчення керівних документів майбутні офіцери-прикордонники проходять тестування на комп'ютерах з метою встановлення ступеня засвоєння навчального матеріалу.

Подальшими перспективами наукових розвідок є апробація описаної робочої програми навчальної дисципліни «Безпека життя і діяльності» в освітньому процесі, моніторинг змін мотивації та навчальних досягнень курсантів та виявлення кореляційного зв'язку між вивченням дисципліни і ефективністю виконання професійних завдань щодо організації безпечної діяльності прикордонного підрозділу та дотримання вимог екологічної безпеки.

Література

1. Андерсон Дж. М. Экология и науки об окружающей среде: биосфера, экосистемы, человек. Л.: Гидрометеонизда, 1985. 165с.
2. Запорожець О. І., Русаловський А. В., Заплатинський В. М., Халмурадов Б. Д. Питання державного регулювання викладання у ВНЗ дисциплін «Безпека життєдіяльності», «Охорона праці та цивільний захист». *Безпека життєдіяльності*. 2007. № 11. С. 11–13.
3. Зоріна, Н. О. Методика навчання екологічних дисциплін у вищій школі: методичні рекомендації. Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2019. 16 с
4. Гогіташвілі Г. Г., Лапін В. М. Основи охорони праці: навч. посіб. К.: Знання, 2008. 302 с.
5. Пепельніцина Т.Ф., Підгайчук С.Я. Безпека життєдіяльності в розрахунках: посібн. для слухачів, курсантів та студентів вищих навчальних. Хмельницький: Видавництво НАДПСУ, 2014. 178 с.

Ворона Л.І.,

доцент кафедри педагогіки

Луганського національного університету імені Тараса Шевченка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ВПЛИВ СИСТЕМИ ПОЗАШКІЛЛЯ НА ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ

*Дати людині щастя улюбленої праці –
означає допомогти їй знайти серед безлічі
доріг ту, на якій найяскравіше розкриваються
індивідуальні творчі сили і здібності її особистості*
В.О.Сухомлинський

Мета діяльності закладів позашкільної освіти полягає в наданні кожній дитині у вільний від навчання час можливості всебічно розвивати здібності і захоплення. Одним із пріоритетних завдань

функціонування закладів позашкільної освіти є задоволення потреб вихованців, учнів і слухачів у професійному самовизначенні і творчій самореалізації. Профорієнтаційна робота з учнівською молоддю не втрачає своєї актуальності у сучасних умовах розвитку нашого суспільства, вона сприяє свідомому професійному самовизначенню, цілеспрямованому розвитку професійних здібностей, забезпечує прояв соціально-економічної ініціативи, інтелектуальної та трудової незалежності особистості, підвищує соціальну та професійну мобільність потенційного працівника, стимулює ефективне використання трудового потенціалу та пошук найефективніших засобів покращення професійно-кваліфікаційного рівня. Профорієнтаційна робота є одним із головних аспектів навчальної та виховної роботи з вихованцями в закладах позашкільної освіти і спрямована на підготовку учнів до свідомого вибору професії, визначення свого місця у суспільстві.

Захоплення, уподобання, сфера інтересів підлітків є предметом дослідження сучасних педагогів, психологів, соціологів. Такі дослідження дають підстави стверджувати, що ефективна профорієнтаційна робота сприяє покращенню успішності професійного навчання особистості у 3-4 рази, збільшенню продуктивності праці до 30 %, скороченню плинності робочих кадрів на 20-25 %, зниженню виробничої аварійності та травматизму у виробничій діяльності на 35-45 %, продовженню періоду працездатності особи на 10 % тощо. Також в результаті досліджень виявлено, що в сучасній учнівській молоді близько 35 сучасних некерованих захоплень [3]. І завдання закладів позашкільної освіти, педагогів-позашкільників – створити сприятливі умови до залучення дітей до творчого навчання і виховання в позашкільних установах. Заняття у творчих об'єднаннях, гуртках, студіях, секціях закладів позашкільної освіти – це не просто зайнятість у вільний від навчання час, чи хобі, а для багатьох дітей це професійне самовизначення. Близько 15 % абітурієнтів обирають спеціальність під впливом занять у закладах позашкільної освіти, які на сьогодні є потужним ресурсом професійного самовизначення вихованців.

Звідси виникає потреба забезпечити тісну співпрацю між всіма складовими системи освіти та налагодити взаємодію між професійно-технічними та вищими навчальними закладами регіону. Такий напрям діяльності закладів позашкільної освіти повинен стати пріоритетним напрямом модернізації змісту позашкільної освіти та підвищення її рівня.

У закладах позашкільної освіти профорієнтаційну роботу з вихованцями покликані проводити керівники гуртків, одним із завдань яких є розширення ключових і профільних компетентностей вихованців. Така робота організовується з урахуванням вікових та індивідуально-психологічних особливостей учнів, їхніх нахилів, інтересів, задатків та готовності до певних видів діяльності. Головне зацікавити учнів перспективою практичного застосування отриманих ними знань і вмінь, показати взаємозв'язок отриманих знань з життям. Саме усвідомлення практичного значення гуртка, його місце у трудовій творчій діяльності розвиває інтерес до певного виду діяльності, а разом із ним і до професій, пов'язаних із творчістю. Тому під час навчання на заняттях гуртка педагоги ставлять собі за мету ознайомлювати вихованців із різними видами професій, вивчати їхні здібності, професійні інтереси, створювати суспільно значущі мотиви вибору професій, консультувати учнів щодо питань, пов'язаних із продовженням навчання й реалізації себе в певній професії.

Враховуючи психологічні та вікові особливості учнів, профорієнтаційну роботу з вихованцями гуртків потрібно організовувати поетапно:

- *початковий етап (гуртки початкового рівня)* – передбачається ознайомлення з окремими професіями, формування поваги до людей, що працюють, позитивного ставлення до різних видів трудової діяльності, інтересу до пізнання своєї особистості (самопізнання), початкових загальнотрудових умінь і навичок, здатності до взаємодії з іншими людьми в процесі діяльності, створення умов для розвитку здібностей молодших школярів, виховання загальної культури праці;

- *пізнавально-пошуковий етап (гуртки основного рівня)* – передбачає формування ціннісних орієнтацій, мотивації самопізнання, установки на власну активність у професійному самовизначенні та оволодінні професійною діяльністю, систематичне ознайомлення з професіями, формування умінь самооцінки, самоаналізу з метою усвідомлення власної професійної спрямованості, консультування щодо вибору профілю подальшої освіти, форм трудової підготовки;

- базовий етап (гуртки вищого рівня) – організація роботи передбачає вивчення наукових основ вибору професії, їх класифікаційних ознак, вимог професій до людини, основних професійно важливих якостей, правил вибору професії [3].

Для успішної профорієнтаційної роботи з молоддю можуть використовуватись різні форми, методи і засоби навчання. У позашкільному навчальному закладі профорієнтаційна робота повинна здійснюватися з обов'язковим врахуванням вікових та фізіологічних особливостей вихованців на основі таких форм: профорієнтаційні заняття, бесіди, лекції, профорієнтаційні ігри, ситуації, психологічні тренінги, вправи [2]. При проведенні профорієнтаційних заходів з вихованцями необхідно забезпечити використання таких методів професійного самовизначення: аналіз професій, інтерв'ювання, спостереження, анкетування, пошукові ситуації, моделювання професійної діяльності, творчі завдання, експерименти тощо. Високу результативність профорієнтаційної роботи з вихованцями гуртків забезпечують основні принципи організації навчально-виховного процесу у позашкільних навчальних закладах: принцип активності вихованців, позитивна мотивація, взаємозв'язок практики з життям [1].

Заклади позашкільної освіти не тільки акумулюють вихованцям обсяг знань і передають спеціальні вміння, а також формують життєві орієнтації, трудові навички, орієнтують дітей у виборі майбутньої професії. Тому, одним із пріоритетних завдань сучасного позашкільного закладу є організація роботи з учнівською молоддю щодо усвідомленого професійного самовизначення.

Література:

1. Близнюк Н. Профорієнтаційна робота у школі / Н. Близнюк // Завуч (Шкільний світ). - 2012. - № 15. - С. 34-46.
2. Гвардіон. Н. Розум і краса врятують світ : година спілкування з профорієнтації / Н. Гвардіон // Позашкільля (Шкільний світ). 2011, №4. с. 31-32.
3. Методичні рекомендації щодо проведення профорієнтаційної роботи у навчальних закладах у 2017/2018 н.р.. URL : <https://www.base.kristti.com.ua> > Metod_profor_2017.

*Захарчук Яна Леонідівна,
студентка 31-ПО групи*

Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Т. Шевченка

ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ШКОЛЯРА У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ

Сьогодні, в епоху інформаційних технологій, особливе місце займає проблема формування самостійності мислення учнів, їхньої здатності осмислювати одержувану інформацію, відтворювати і відображати її у різних зв'язках та ситуаціях, генерувати різного роду ідеї. Сучасна середня школа повинна підготувати учнів до подальшого навчання протягом усього життя і розвивати відповідні здібності.

О. Кірсанов розглядає індивідуалізацію навчальної роботи «як систему виховних і дидактичних засобів, що відповідають цілям діяльності і реальним пізнавальним можливостям колективу класу, окремих учнів і груп учнів, що дозволяють забезпечити навчальну діяльність учня на рівні його потенціальних можливостей з врахуванням цілей навчання» [10].

У дослідженнях Г. Кумаріної, В. Володька індивідуалізація навчання розглядається як найповніше врахування індивідуальних особливостей кожного окремого учня в реальному навчально-виховному процесі.

В. Онищук виділяє три рівні розвитку індивідуалізації навчання. Перший рівень – це врахування загальних особливостей учнів на різних етапах їх навчання і розвитку; другий – здійснюється засобами диференційованого підходу (використання різноманітних навчальних програм і планів,